

סדר הלימוד ליום י"ג ניסן:

סדר לקוטי מוהר"ן היזמני:

תורה עז

ויהי אחר הדברים האלה והאלקים נסה את אברהם
(בראשית כ"ב):

איתא בתקוני זהר (תקין ע' קי"ח.), 'מסבא דימינא מחא חורא
בבספא', הדא הוא דכתיב: "זרע אברהם אזהבי":
הנה, בהסתכלות יש אור הישר ואור החוזר. דהתפשטות
הראות, הוא אור הישר. ובהגיע לראות דבר שחפץ, הוא אור
החוזר. וכי עקר כח הראות, מחמת שכל הראות הולך ומתפשט
ומכה בדבר הנראה, וחוזר הכח הראות, מחמת ההכאה, לעינים,
ונצטיר הדבר בעינים, ואז העינים רואין את הדבר הנראה.
כמבאר היטב (לעיל סימן י"ג אות ד עין שם). נמצא, שיש בכח הראות
בחינת אור הישר ואור החוזר. כי כח התפשטות הראות מעיניו
להדבר הנראה, זהו בחינת אור הישר. והכאת הראות בדבר
הנראה, שעל-ידי זה חוזר הדבר לעיניו ונצטיר בעיניו, שעל-ידי
זה עקר הראיה כנ"ל, זהו בחינת אור החוזר, שחוזר ושב הראות
לעיניו כנ"ל]:

והשם יתברך ברוך הוא אף שאינו נתפס בשום מדה, אך
כדי לשבר האזן, נאמר בו גם כן (תהלים קל"ח): "כי רם
ה' ושפל יראה וגבוה ממרחק ידע". 'יראה', הוא בחינת אור
הישר. 'ממרחק ידע', הוא בחינת אור החוזר. וכי עקר הידיעה,
לידע מה שרואה, הוא על-ידי בחינת אור החוזר, שהיא בחינת

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתקנ"ד - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכות שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

מה שחוזר הכח הראות לעיניו. ועל כן לפעמים האדם רואה איזה דבר בעיניו ממש, ואף-על-פי-כן אינו יודע מה הוא רואה, כגון כשמעבירין איזה דבר לפני עיניו במהירות גדול. וזה מחמת שלא היה פנאי שיחזור הכח הראות לעיניו, ויציר הדבר בדעתו עד שידע אותו, וכמבאר בסימן ס"ה אות ג' עין שם. נמצא שהידיעה מה שיודע מה שהוא רואה, זה בחינת 'אור החוזר':

וידע, שהסתכלות עושה כלי, דהינו גבול וזמן. כי מקדם ראותו הדבר, הוא בלא גבול. וכשרואה הדבר, נעשה לו גבול. וזהו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (יומא ע"ד): "ויענה וירעיבה ויאכילה את המן", כי אינו דומה מי שרואה ואוכל וכו', מכאן שסומא אין לו שבע. כי מי שאינו רואה אין לו גבול כנ"ל. ומסקנא דגמרא, מאי קרא: "טוב מראה עינים מהלך נפש". כי בכח הראות, עושה הלוח לנפשו, והוא הגבול:

וזהו בחינת מעלת הבטחון. כי הבטחון הוא בחינת הסתכלות, שמסתכל וצופה בעיניו להשם יתברך לבד, ובטח בו, בבחינת (תהלים קמ"ה): "עיני כל אליה ישברו". כי על-ידי ההסתכלות בבטחון גם כן עושה כלי, דהינו גבול וזמן. כי ההשפעה יורדת מלמעלה תמיד, אך שהיא בלא זמן. כי לפעמים דבר שצריך לו עכשו, יבוא בשמים או שלש שנים. אך על-ידי הסתכלות בבטחון, עושה להשפעה גבול וזמן, שתבוא השפעה בעת וזמן שהוא צריך. וזה פרוש הפסוק: "עיני כל אליה ישברו", על-ידי-זה, "נותן להם את אכלם בעתו". פרוש: בהסתכלותו בעיניו להשם יתברך, דהינו בחינות בטחון, בחינת: "עיני כל אליה ישברו", על-ידי-זה: "אתה נותן להם את אכלם בעתו".

'בעתו' דיקא, דהינו בעת וזמן שהוא צריך. כי הבטחון שהוא בחינת הסתכלות, עושה כלי וגבול וזמן כנ"ל:

וזה בחינת מעלת התקרבות לצדיקים. כי יש בחינת (שם מ"ב): "צמאה נפשי", דהינו כמו מי שהוא צמא מאד, ששותה אפלו מים הרעים. כמו כן גם בעבודת הבורא יתברך, יש בני אדם שהם תמיד בבחינת צמאון, ולומדים ועובדים עבודתו תמיד. והם תמיד בבחינת צמאון, כי נפשו שוקקת תמיד לעבודת השם יתברך, אך שהוא בלא זמן ושכל. כי לפעמים בטולה של תורה היא קיומה' (מנחות צ"ט), כמה שכתוב (תהלים קי"ט): "עת לעשות לה' הִפְרוּ תוֹרָתְךָ". וזהו מעלת התדבקות בצדיקים, כי הם עושים גבול וזמן, לבל יהיה בבחינת צמאון: וזה פרוש הפסוק: "צמאה נפשי לאלקים לאל חי", זה בחינת צמאון כנ"ל. "מתי אבוא" ולא יהא בבחינת צמאון. "ואראה פני אלקים", ואראה דיקא, דהינו שאזכה שתהיה העבודה בבחינת ראיה, שאזי הוא בבחינת גבול וזמן כראוי כנ"ל, ואזי אינו בבחינת צמאון כנ"ל:

על כן בכל יום ויום צריך התחדשות המחין, כמה שכתוב (איכה ג): "חדשים לבקרים" וכו', וכמה שכתוב: "המחדש בטובו" וכו'. [כי חדוש המח, דהינו שזוכה לשכל חדש, ושכלו הלך וגדול בכל פעם, זהו בחינת ראיה. כי ידיעת השכל הוא בחינת ראיה, שיודע ומבין הדבר על בריו, כאלו רואה אותו בעיניו בראיה יפה, וכמו שכתוב (בראשית ג): "ותפקחנה עיני שניהם", ופרש רש"י: 'על שם החכמה נאמר', כמובא בדברי רבנו כמה פעמים]

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתקנו - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

וּבְכַח הַרְאוֹת יֵשׁ שְׁתֵּי בְּחִינּוֹת, כִּי מִי שֶׁכָּח הַרְאוֹת שְׁלוֹ יָפָה,
יכול לראות מרחוק, ואין צריך להתקרב אל הדבר
שצריך לראות. אבל מי שאין כח הראות שלו חזק, הוא צריך
להתקרב להדבר שרוצה לראות, ולהסתכל בו יפה. כן בעבודת
השם יתברך, יש מי שמחו צח, ויכול להתפלל או ללמד בלי עיון.
ויש מי שצריך להעלות במחשבתו מקדם שיידבר, ואם ידבר
מקדם שיעלה במחשבתו, יהיה הדבור בלא מחשבה, והוא
בחינת אחר הדברים. וזהו בחינת מחין דקטנות, שהם בחינת
דינים. ומי ששכלו צח הוא בגדלות המחין, והוא בחינות רחמים
וחסדים. כמאמר חכמינו, זכרוננו לברכה (ברכות ל"ג): 'גדולה דעה
שנתנה בין שני שמות', שנאמר: "כי אל דעות ה'". ואל הוא
חסד, כמו שכתוב (תהלים נ"ב): "חסד אל כל היום". וה' הוא רחמים,
כמו שכתוב (שם קי"ט): "רחמיך רבים ה'".

אֵד אִי אֶפְשָׁר לְהִתְפַּלֵּל בְּשֶׁכַל צַח, עַד שִׁיָּשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
על חטאיו. כמו שכתוב (דברים ל): "ומל ה' את לבבך",
ותרגומו: 'ויעדי ה' ית טפשות לבך'. ובאיזה תשובה נאמר,
בתשובה מאהבה, שלא ישאר שום רשם כלל. כמאמר חכמינו,
זכרונם לברכה (יומא פ"ו): "שובו בנים שובבים ארפא משובתם",
דקשה שובבים משמע דמעקרא בלא שום רשם. 'וארפא', משמע
שישאר רשם. ומשני, כאן מאהבה כאן מיראה. כי מאהבה אין
נשאר שום רשם, ויש לו שכל צח, ויכול להתפלל בלי עיון, ובכל
יום ויום יכול להתחדש מחו:

וְזֶה פְּרוּשׁ הַפְּסוּק: וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים. פְּרוּשׁ, אָדָם שֶׁהוּא
תמיד בשוה, שאינו יכול לבוא להתחדשות המחין. שהוא
בקטנות המחין, שהוא בחינת אלקים, דינין, שזהו בחינת אחר

הַדְּבָרִים כַּנִּל. וְהֶאֱלָקִים נִפְּהָ, הֵינּוּ לְנִסּוֹת וּלְהָרִים אֶת בְּחִינַת
הַמַּחִין דְּקַטְנוּת, שֶׁהֵם בְּחִינַת אֱלֹקִים. זֶה זֹכִינ, עַל־יַדֵּי בְּחִינַת
אַבְרָהָם, שֶׁהוּא בְּחִינַת אֲהָבָה. כִּי עַל־יַדֵּי תְּשׁוּבָה מֵאֲהָבָה, זֹכִינ
לְמַחִין דְּגִדְלוּת, שֶׁהֵם בְּחִינַת חֲסָדִים וְרַחֲמִים כַּנִּל. וְזֶהוּ וְהֶאֱלָקִים
נִפְּהָ, אֶת אֲבְרָהָם. שֶׁעַל־יַדֵּי בְּחִינַת אֲבְרָהָם, מְנַסִּין וּמְרִימִין אֶת
הַמַּחִין דְּקַטְנוּת, שֶׁהֵם בְּחִינַת אֱלֹקִים, וְזֹכִינ לְמַחִין דְּגִדְלוּת כַּנִּל:
וְזֶה פִּרוּשׁ הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ: 'מִסְטָרָא דִּימִינָא מִחָא חֲוָרָא'. פִּרוּשׁ:
מִמַּדַּת אֲהָבָה נַעֲשֶׂה שְׂכָלוֹ צַח כַּכֶּסֶף, הֵדָא הוּא דְכִתִּיב: "זֶרַע
אַבְרָהָם אוֹהֲבִי". כִּי הַמַּחֵן נִקְרָא 'זֶרַע אֲבְרָהָם אוֹהֲבִי', שֶׁהִיא מַדַּת
אֲהָבָה, שֶׁמִּמֶּדָּה זֹאת בָּא לְשַׁכַּל צַח כַּנִּל:

סדר קצור לְקוּטֵי מוֹתֵרִין הַיּוֹמִינ:

ויהי אחר הדברים האלה – עו

א עַל־יַדֵּי בְּטָחוֹן לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁמִּסְתַּכֵּל וְצוֹפֵה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
לְבַד וּבּוֹטָח בּוֹ עַל־יַדֵּי־זֶה עוֹשֶׂה כְּלִי לְהַשְׁפֵּעַ וְזוֹכֵה שֶׁתָּבוֹא לוֹ
הַשְׁפָּע וְהַפְּרָנָסָה בְּעֵת וְזִמַּן שֶׁצָּרִיךְ, בְּבְחִינַת: "עֵינֵי כָל אֱלֹהִים
יִשְׁבְּרוּ" (תְּהִלִּים קמ"ה טו) וְעַל־יַדֵּי־זֶה "וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם
בְּעֵתוֹ" הֵינּוּ בְּעֵת שֶׁצָּרִיךְ לָהֶם:

ב יֵשׁ בְּחִינַת צְמָאָה נִפְּשִׁי, הֵינּוּ כְּמוֹ מִי שֶׁהוּא צְמֵא מְאֹד שֶׁשׁוֹתֵה
אַפְלוֹ מִיֵּם הָרְעִים כְּמוֹ כֵּן גַּם בְּעֲבוּדַת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ, יֵשׁ בְּנֵי אָדָם
שֶׁהֵם תָּמִיד בְּבְחִינַת צְמָאוֹן וְלוֹמְדִים וְעוֹבְדִים עֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ
תָּמִיד וְהֵם תָּמִיד בְּבְחִינַת צְמָאוֹן כִּי נִפְּשָׁם שׁוֹקֵקת תָּמִיד לְעֲבוּדַת
ה'. אֵךְ שֶׁהוּא בְּלֹא זִמַּן וְשַׁכַּל כִּי 'לְפָעַמִּים בְּטוֹלָה שֶׁל תּוֹרָה זֶהוּ
קִיּוּמָה' וְכְמוֹ שֶׁכָּתוּב: "עֵת לַעֲשׂוֹת לָהּ" הֵפְרוּ תּוֹרָתְךָ" (תְּהִלִּים קי"ט
קכו), וְעַקֵּר הַצְּמָאוֹן הוּא מִחֲמַת שֶׁהֵם בְּבְחִינַת מַחִין דְּקַטְנוּת וְאֵינָם

זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹד

ב'תקנח - צמח מנהיגות דצ"ל "צדק צדק מקוה שדך צדד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבוד" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות

זוכים להתחדשות המחין והם בבחינת סומים ועורים בעבודת ה'.
והסומא אין לו שבע כמאמר חכמינו זכרונם לברכה ועל כן אינם יכולים להשביע את נפשם ולרוות צמאונם בעבודת ה'. וזה מעלת התקרבות לצדיקים, כי על-ידי-זה זוכין שתהיה העבודה בבחינת ראיה ושכל שאז היא בבחינת גבול וזמן כראוי ולא בבחינת צמאון. על כן צריך להשתדל להתקרב לצדיקים, כי אפלו מי שלומד ועובד עבודתו תמיד אין יודע איך להתנהג בעבודתו בלא הצדיק:

ג על-ידי תשובה מאהבה לא נשאר מהחטאים שום רשם ואז זוכה להתפלל וללמד בשכל צח שהוא בבחינת מחין דגדלות, ואז זוכה להתפלל כראוי וללמד ולהבין בלי עיון, וזוכה לחדש מחו בכל יום ויום:

סדר תפי מנהיגות ה'פני:

תקנב (קט) לענין המרה-שחורות שמבלבלין את האדם ובפרט בשעת התפלה, ומכניסים ספקות ובלבולים במחשבתו באשר שיהיה הדבר עשה שלא כהגון, ונכשל באיזה אסור חס ושלוס ספר לי רבנו זכרוננו לברכה מעשה מהבעל-שם-טוב זכרוננו לברכה, שפעם אחת עמד הבעל-שם-טוב זכרוננו לברכה להתפלל ולא היה יכול להתפלל כי נפל בלבול במחשבתו, באשר שהיה מעשן את הלולקע [מקטרת] אצל נר של חלב נמצא שנכשל באסור חלב, ומחמת זה לא היה יכול להתפלל. וכל מה שרצה להתפלל ולדחות את המחשבה הזאת ולהעבירה מדעתו לא היה יכול בשום אופן, כי בלבול אותו בכל פעם באשר שנכשל באסור כזה, באסור חלב, עד שלא היה אפשר לו להתחיל להתפלל. עמד הבעל-שם-טוב וקפץ ונשבע שיעשן לעולם הלולקע אצל נר של חלב. וכן הוה

בְּאִשֶּׁר מִסְפָּרִים הָעוֹלָם שֶׁהֵבֵעַל-שֵׁם-טוֹב הָיָה מְעַשֵּׂן הַלּוֹלְקֵעַ אֶצֶל
נֵר שֶׁל חֵלֶב.

תקנג (קי) פֶּעַם אַחַת סִפַּרְתִּי לְפָנָיו מֵעַנִּין הַחֲסִיד מֵאֲמִשְׁטְרֵדִם
שֶׁהָיָה מְפָרָסֵם בְּבָרָאד שְׁנַסֵּעַ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּרְאִיתִיו בְּקַהֲלַת
קָרַע מִיַּנִּיץ בַּחֲזִירְתּוֹ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְסִפַּרְתִּי לוֹ שֶׁשָּׁמַעְתִּי מִמֶּנּוּ
שֶׁאָמַר שֶׁכָּבַר הָרַג אֶת הַיֵּצֵר הָרָע. הַשֵּׁיב לִי בְּלִשׁוֹן גְּעָרָה וְאָמַר
וְכִי מַה צְרִיכִין לְדַבֵּר שֶׁהָרַג אֶת הַיֵּצֵר הָרָע מֵאַחַר שֶׁהִתְעַנָּה
כָּל-כָּף, כִּי הַחֲסִיד הַנִּי"ל הִתְעַנָּה הַרְבֵּה מְאֹד. כִּי שָׁמַעְתִּי מֵחֹתְנֵי
זְכוּרֹנוֹ לְבָרְכָה שֶׁהִתְעַנָּה מְאֹד וְשָׁשָׂה פְּעָמִים מִשַּׁבָּת לְשַׁבָּת
רְצוּפִים:

(אָמַר הַמַּעֲתִיק הַכָּלֵל הַיּוֹצֵא מִדְּבָרִים אֵלָיו וְכִיּוֹצֵא בָהֶם, שֶׁרָצָה רַבֵּנוֹ זְכוּרֹנוֹ לְבָרְכָה
לְהַכְנִים בְּאֲנָשֵׁי-שְׁלוֹמֵנוֹ אֲמוּנַת חַכְמִים שְׁלֵמָה וְלִבְלִי לְהַרְהֵר אַחֲרֵיהֶם כָּלֵל, רַק לִידַע
וְלְהֶאֱמִין שֶׁכָּל דְּבָרֵיהֶם אֱמֶת וְצָדֵק וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֵיהֶם וְכוּ'):

שָׁמַעְתִּי שֶׁפֶּעַם אַחַת סִפְרוּ לְפָנָיו זְכוּרֹנוֹ לְבָרְכָה אֹדוֹת הָרַב
דְּקַהֲלַת בְּרִדִּיטְשׁוֹב שֶׁלֹּא רָצָה לִילֵךְ לַמְּקוֹה בְּבִקְרָה שֶׁל חַג
הַשְּׁבוּעוֹת עַד שֶׁיֵּרְאוּ לוֹ הַמְּרַכְּבָה שֶׁרָאָה יְחִזְקָאֵל. וְהִתְפַּלְאוּ
הָעוֹלָם מְאֹד עַל זֶה, וְגָעַר בָּהֶם רַבֵּנוֹ זְכוּרֹנוֹ לְבָרְכָה וְאָמַר, וַיֵּמַר
זֹאת לְפָלֵא כָּל-כָּף בְּעֵינֵיכֶם הֲלֹא גַם יְחִזְקָאֵל הָיָה בֶּן אָדָם וְכוּ',
כְּמִבְּאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר. וְכָבַר מִבְּאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר הַהִפְלָגוֹת שֶׁהִפְלִיג
בְּשִׁבַח מַעֲלַת קְדוּשַׁת הָרַב הַנִּי"ל. וְשָׁמַעְתִּי שֶׁאָמַר עָלָיו שֶׁאֵלְמֵלֵא
מַה שֶׁהוּא יוֹשֵׁב בְּבְרִדִּיטְשׁוֹב וְכוּ' הָיָה זֹכֵה עַל-יְדֵי עֲבוֹדָתוֹ
הַגְּדוֹלָה לְמִדְרַגַּת הָרַב הַמְּגִיד זְכוּרֹנוֹ לְבָרְכָה מִמְּזִרִיטְשׁ. וַיֵּשׁ
אוֹמְרִים שֶׁאָמַר שֶׁהָיָה זֹכֵה לְמִדְרַגַּת הֵבֵעַל-שֵׁם-טוֹב זְכוּרֹנוֹ
לְבָרְכָה. וְשָׁמַעְתִּי מֵאֶחָד מֵחֲשׁוּבֵי אֲנָשֵׁי-שְׁלוֹמֵנוֹ, שֶׁסִּפֵּר עִמּוֹ רַבֵּנוֹ
זְכוּרֹנוֹ לְבָרְכָה מִקְדָּשַׁת הָרַב הַנִּי"ל בְּסִמּוּךְ אַחֵר פְּטִירְתּוֹ זְכוּרֹנוֹ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר

ב'תתקס - זמור מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לְבָרְכָהּ, וְאָמַר עָלָיו שֶׁהִיא חֵד בְּדָרָא.

וּפְעַם אַחַת סִפְרוּ לְפָנָיו מִצְדִּיק אֶחָד שֶׁאָמַר עַל הָרַב הַמְּגִיד הַקָּדוֹשׁ רַבֵּי דָב הַנַּ"ל שֶׁבְּכָל הַסְּתַכְלוֹת שֶׁהִיא הַמְּגִיד זְכוּרוֹנוֹ לְבָרְכָהּ מִסְתַּכֵּל רָאָה כָּל הַשְּׂבָעָה רוּעִים. וְהַשִּׁיב רַבְּנוּ זְכוּרוֹנוֹ לְבָרְכָהּ עַל הַמְּגִיד זְכוּרוֹנוֹ לְבָרְכָהּ יֵשׁ לְהֶאֱמִין הַכֹּל, וְכֵן עוֹד הַפְּלָגוֹת גְּדוּלוֹת שֶׁהַפְּלִיג בְּעֵינָיו קִדְשֵׁת הַמְּגִיד זְכוּרוֹנוֹ לְבָרְכָהּ. וְאִין כָּאֵן [מְקוֹם] לְבִיאָרָם. וְהָרַב נִשְׁכַּח מֵאֲתָנוּ וְאִין צָרִיךְ לֹאמַר אֵיךְ שֶׁהַפְּלִיג בְּקִדְשֵׁת מִדְרַגַּת הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב זְכוּרוֹנוֹ לְבָרְכָהּ בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרָךְ כָּלֵל. וְכִשְׁאָמַר (בְּלִקוּטֵי תַנְיִנָא סִימָן ע"ב) מִעֵינָיו הַמְּנַהִיג שֶׁצָּרִיךְ אִישׁ שִׁיְהִיָּה קָדוֹשׁ וּפְרוֹשׁ גְּדוֹל בְּבַחֲיַנַּת קִדְשֵׁת וּפְרִישׁוֹת מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, אָמַר אָז וְסָמוּךְ לְיָמֵינוּ הִיא הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב זְכוּרוֹנוֹ לְבָרְכָהּ וְכו'.

וְשָׁמַעְתִּי מִהָרַב רַבֵּי נַפְתָּלִי זְכוּרוֹנוֹ לְבָרְכָהּ שֶׁפְּעַם אַחַת סִפְרָ מַרְשֵׁי וּבַעֲלֵי תוֹסָפוֹת זְכוּרוֹנָם לְבָרְכָהּ שֶׁרַבָּם מְנוּחָתָם בְּמַדִּינַת צָרְפַת, וְאָמַר וְאֲנַחְנוּ זָכִינוּ שֶׁבְּמַדִּינוֹתֵינוּ מְקוֹם מְנוּחָתוֹ וְקַבּוּרָתוֹ שֶׁל הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב זְכוּרוֹנוֹ לְבָרְכָהּ. וְאָמַר אָז שֶׁהַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב זְכוּרוֹנוֹ לְבָרְכָהּ הִיא רַבֵּי עַל אֲלָפִים וְרַבּוֹת עוֹלָמוֹת וּפְעַם אַחַת אָמַר לְפָנָיו עָלֵינוּ (הֵינּוּ עַל זֶרַע הַקִּדְשׁ שֶׁל הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב זְכוּרוֹנוֹ לְבָרְכָהּ) הַכָּתוּב אוֹמַר וּפְרִי הָאָרֶץ לְגֹאֲזֵן וְלַתְּפֹאֲרֵת וְכו' וְכַמְבָּאָר בְּמְקוֹם אַחֵר עוֹד.

וּפְעַם אַחַת הַפְּלִיג בְּמַעֲלַת קִדְשֵׁת הָרַב רַבֵּי פִינְחָס זְכוּרוֹנוֹ לְבָרְכָהּ מְקַרִּיץ וְאָמַר שֶׁהִיא אֵיזָה זְמַן שֶׁהִיא הָרַב רַבֵּי פִינְחָס חֵד בְּדָרָא. וּפְעַם אַחַת אָמַר אֲשֶׁרֵי הָעֵינַיִם שָׁרְאוּ אֶת רַבֵּי פִינְחָס זְכוּרוֹנוֹ לְבָרְכָהּ. וּפְעַם אַחַת שָׁבַת אֶחָד מִתְּלִמִּידָיו שֶׁל צְדִיק אֶחָד בְּבֶרֶסְלָב, וְרַבְּנוּ זְכוּרוֹנוֹ לְבָרְכָהּ לֹא הִיא אָז בְּבֵיתוֹ וְכִשְׁחֹזַר לְבֵיתוֹ סִפְרוּ לְפָנָיו

זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה מֵעַנִּין זֶה וְשָׂאל אִם נִהְגוּ בּוֹ כְבוֹד כְּרָאוּי לוֹ
 (אֲפִי-עַל-פִּי שְׁהָאִישׁ הַזֶּה לֹא הָיָה מְפָרְסֵם כָּל-כֶּף בְּעוֹלָם) וְאָמַר אָז לְאִישׁ כָּשֶׁר
 כִּזְזָה לֹא יִסְפִּיק לְנִהַג בּוֹ כָּל הַכְּבוֹד שֶׁבְּעוֹלָם, וְעַל זֶה נֶאֱמַר וְאֵת
 יְרֵאֵי הַשֵּׁם יִכְבֹּד.

וּפְעַם אַחַת סִפֵּר מִקְדָּשֵׁת הָרַב הַקְּדוֹשׁ מִפּוֹלְנָאָה, וְהַפְּלִיג בְּשִׁבְחוֹ
 זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, וְאָמַר אֲפִי-עַל-פִּי שֶׁסִּפְרוּ תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף וְכֵן
 שְׂאֵר סִפְרָיו זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה כָּלֵם קְדוּשִׁים וְנִפְלְאִים מְאֹד כִּידוּעַ
 וּמְפָרְסֵם; אֲפִי-עַל-פִּי-כֵן קְדָשֵׁת מִדְּרַגַּת הָרַב הַקְּדוֹשׁ הַנִּזְכָּר לְבְּעִצְמוֹ
 הָיָה לְמַעְלָה הַרְבֵּה מִמָּה שֶׁנִּרְאָה וּמוֹבֵן מִתּוֹךְ סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים.

וְכֵן כְּשֶׁנִּרְאָה אֵת הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ נֵעַם אֱלִימֶלֶךְ הַתְּפִלָּא מְאֹד וְאָמַר
 שֶׁקְדָשֵׁת מַעְלַת הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה נִשְׁגָּבָה
 לְמַעְלָה לְמַעְלָה מִמָּה שֶׁנִּרְאָה וּמוֹבֵן מִתּוֹךְ סִפְרוֹ הַנִּזְכָּר.

וְגַם בְּקְדָשֵׁת אָחִיו הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי זוֹסִיָּא זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה הַפְּלִיג
 מְאֹד מְאֹד וְכוּ' כִּידוּעַ אֲצִלְנוּ.

וְכֵן הַפְּלִיג מְאֹד מְאֹד בְּקְדָשֵׁת הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מִיכָל זֶכֶר צַדִּיק
 לְבִרְכָה, וּבְקְדָשֵׁת הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי אַבְרָהָם קְלִיֶּסְקִיר זְכוּרֵנוּ
 לְבִרְכָה, וּבְקְדָשֵׁת הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מְנַחֵם מְנַדִּיל זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה
 מוֹיִטְפֶּסֶק, וּבְקְדָשֵׁת הָרַב רַבִּי נַחוּם זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה (מִטְשַׁעֲרֵנוּבֵל),
 וּבְקְדָשֵׁת הָרַב רַבִּי שְׁלוֹם זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה (מִפְרוּבִיטֵשׁ נַכַּד הַמַּגִּיד) וְכֵן
 בְּקְדָשֵׁת שְׂאֵר תַּלְמִידֵי הַמַּגִּיד זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה, וּבְקְדָשֵׁת תַּלְמִידֵי
 תַּלְמִידָיו זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה כְּגוֹן הָרַב הַקְּדוֹשׁ מְנַסְכִּיז וְהָרַב הַקְּדוֹשׁ
 מֵאֲלִיק, וְהָרַב הַמַּגִּיד הַקְּדוֹשׁ מִקְּאֲזֵנִיץ וְהָרַב הַקְּדוֹשׁ מִלְּאַנְצֵט
 וְלוּבְלִין, וְכֵן עוֹד מֵה שֶׁנּוֹדַע לָנוּ מֵה שְׁהַפְּלִיג בְּקְדָשֵׁת שְׂאֵר צַדִּיקִים
 עוֹד כַּמָּה וְכַמָּה, וְעַל כָּל אֶחָד אֶחָד הַפְּלָגוֹת וְשִׁבְחֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם כָּל
 אֶחָד לְפִי בְּחִינַתּוֹ וּמִדְּרַגַּתּוֹ. וְאִין צָרִיךְ לֹאמַר מֵה שְׁהַפְּלִיג בְּמַעְלַת

זֶה הַחֶמֶד הַשְּׂמֵי יְהוָה וְלֹא יֵעָבֹר

ב'תתקכ"ב - צמח מורה ר"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

קְדֻשַׁת הַצְּדִיקִים שֶׁהֵם נְכֹדֵי הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב זְכוּרוֹנוֹ לְבָרָכָה כְּגוֹן
הָרַב הַקָּדוֹשׁ רַבִּי אֶהְרֹן מִטִּיטִיָּאב זְכוּרוֹנוֹ לְבָרָכָה, וְהָרַב הַקָּדוֹשׁ
מִסְּדִיקָאב (בעל דגל מחנה אפרים) וְהָרַב הַקָּדוֹשׁ רַבִּי בְּרוּךְ זְכוּרוֹנוֹ
לְבָרָכָה (ממעז'בוז). וְאִין כָּאֵן מָקוֹם לְבָאָר בְּפִרְטוּת מַה שְּׁשָׁמְעוּ
מִמֶּנּוּ זְכוּרוֹנוֹ לְבָרָכָה בְּעֵינֵי כָּל צְדִיק וְצְדִיק מְכַל הַצְּדִיקִים הַנִּלְ, וְהָרַב
נְשַׁכַּח מֵאַתָּנוּ (ואולי יבאָר עוֹד בְּמָקוֹם אַחֵר אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם):

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

ב קִימַת חֲצוֹת הוּא הַמְתַקֵּת הַדִּינִים, וְהוּא מְסַגֵּל כְּמוֹ פְּדִיוֹן (שם קמט).

ג זְמַן חֲצוֹת הוּא תָּמִיד אַחֵר שְׁשָׁה שָׁעוֹת מִתְחִלַּת הַלֵּילָה בֵּין
בְּקִיץ, בֵּין בְּחֶרֶף; וְאִז מִתְחִיל זְמַן חֲצוֹת, וְנִמְשָׁךְ עַד גְּמַר מִשְׁמוֹרָה
שְׁנֵיָה, דְּהֵינּוּ שְׁתֵּי שָׁעוֹת. וּבְבֹקֶר טוֹב לְהִסְתַּכֵּל עַל הַשָּׁמַיִם,
וְעַל-יְדֵי-זֶה נִמְשָׁךְ הַדָּעַת (שם).

ד בְּעֵתִים הַלְלוּ, שְׁכַבְרֵי אֶרֶץ עֲלֵינוּ הַגְּלוּת, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְצַפֶּה
בְּכָל עֵת לָשׁוּב אֵלֵינוּ וְלַחֲזוֹר לְבָנוֹת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁנוּ, רְאוּי לָנוּ שְׁלֹא
לְעַכְבֵּי, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, בְּנֵי בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, רַק לְהִשְׁתַּדֵּל בְּבִנְיָנוּ. עַל-כֵּן
מְאֹד צָרִיכִין לְזַהֵר לָקוּם בַּחֲצוֹת בְּכָל לַיְלָה וְלִהְיוֹת מְתַאַבֵּל מְאֹד
עַל חֶרְבֵּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, כִּי אוֹלֵי בְּגִלְגוּל הָרֵאשׁוֹן הָיָה הוּא הַגּוֹרֵם
שִׁיחָרְבַת הַבֵּית-הַמִּקְדָּשׁ; וְאַפְלוּ אִם לָאוּ אוֹלֵי הוּא מְעַכְבֵּב עִתָּה
בְּחֻטְאֵיו בְּנֵי בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וְנִחְשָׁב גַּם-כֵּן כְּאִלוּ גַרֵם לְהַחֲרִיבוֹ.
וְעַל זֶה יְבָכָה וְיִתְאַבֵּל מְאֹד בְּכָל לַיְלָה בַּחֲצוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה
נִחְשָׁב כְּאִלוּ הוּא מִשְׁתַּדֵּל בְּבִנְיָן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ. וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה
לְהִתְקַרֵּב אֶל הָאֱמֶת, דְּהֵינּוּ לְהִתְקַרֵּב לְצְדִיקִים וִירָאִים וּכְשָׂרִים
אֱמֶתִיִּים, שֶׁהֵם עֶקֶר הַפֶּאֶר וְהַחֵן וְהַיִּפִּי הָאֱמֶת שֶׁל הָעוֹלָם,
וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיוּ נִפְתָּחִין עֵינָיו וְיִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמוֹ בְּכָל הַמִּדּוֹת

וְלָשׁוּב בְּתִשְׁבָּה עַל כָּל הַמַּדּוֹת רָעוֹת, וַיִּזְכֶּה לְדַעַת וּלְהַכִּיר אֶת שְׁמוֹ הַגָּדוֹל יִתְבָּרַךְ (ליקוטי-מוהר"ן-תנינא סימן ז).

ה על-ידי שְׁקָמִים בַּחֲצוֹת-לַיְלָה וּמִתְאַבְּלִין עַל חֶרְבֵּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, עַל-יְדֵי-זֶה נִצּוּלִין מִשְׁרָפוֹת (שם).

ו עַקֵּר עֲבוּדַת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי הוּא בַחֲרָף, לְזַהֵר לָקוּם בַּחֲצוֹת-לַיְלָה. וּבִקְיִין, בְּעֵת שֶׁהַלַּיְלָה קֶצֶרָה מְאֹד, פָּחוֹת שֵׁשׁ שָׁעוֹת, שָׂאוּ אֵין עוֹמְדִין בַּחֲצוֹת, כַּנִּזְכָּר לְעֵיל אוֹת ג, אֲזוּ יִזְהַר לְעֵמֵד בַּבֶּקֶר הַשְּׂבִים כְּעֵלוֹת הַשַּׁחַר. (שהר"ן ש"א)

טלטול ונסיעות לדרכים

א עַל יְדֵי קְלָקוּל הַתּוֹכָחָה וְהַמּוֹסָר, עַל יְדֵי זֶה בָּא גְרוּשׁ וְטַלְטוּלִים (ליקו"מ סימן כב).

ב קָדָם שֶׁתִּצָּא לְדֶרֶךְ תִּתֵּן צְדָקָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה לֹא יִהְיֶה עֲכוּב וְצָעַר בַּדֶּרֶךְ (שם סי' לא).

סֵדֶר סְפֹרֵי מִנְעֻשֵׁי־אֵת הַיּוֹמִי:

בַּיּוֹם הָאֲחֵרוֹן הָיָה הוֹלֵךְ לְשֵׁם וְרָאָה מֵעֵין הוֹלֵךְ וְהַמְרָאָה-אָדָם וְהָרִיחַ-שֶׁל יֵין וְשָׂאֵל אֶת הַמְּשִׁירָת: הֲרֵאִיתָ שְׂזֵה מֵעֵין, וְרֵאִוִי שִׁיְהִיָּה בּוֹ מִים וְהַמְרָאָה-אָדָם מוֹמִית וְהָרִיחַ-שֶׁל יֵין? וְהִלֵּךְ וְטָעַם מִהַמֵּעֵין וְנָפַל וַיִּשָּׁן מִיַּד כַּמָּה שָׁנִים עַד שֶׁבָּעִים שָׁנָה, וְהָיוּ הוֹלְכִין חִילוֹת רַבּוֹת עִם הַשִּׁיף לָהֶם, מִה שֶׁנּוֹסַע אַחֲרֵיהֶם (שְׁקוֹרִין אוֹבְאֵי־יָין) וְהַמְּשִׁירָת הַטְּמִין עֲצָמוֹ מִחַמַּת הַחִילוֹת אַחֲרֵי-כֵן הִלְכָה מִרְכָּבָה וְעָגְלוֹת-צָב, וְשָׂם יִשְׁבָּה הַבַּת מְלֵךְ וְעָמְדָה שָׂם אֶצְלוֹ, וַיִּרְדָּה וַיִּשְׁבָּה אֶצְלוֹ וְהַכִּירָה אוֹתוֹ וְהִיתָה מְנַעֶרֶת אוֹתוֹ מְאֹד, וְלֹא נִנְעַר וְהִתְחִילָה לְקַבֵּל עָלָיו אֲשֶׁר כַּמָּה וְכַמָּה יְגִיעוֹת וְטַרְחוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד שֶׁהָיוּ לוֹ זֶה כַּמָּה וְכַמָּה שָׁנִים כְּדִי לְהוֹצִיא אוֹתִי, וּבְשִׁבִיל

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתקסד - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אותו היום שהיה יכול להוציאני ואבדו, והיתה בוכה מאד על זה, כי יש רחמנות גדול עליו ועלי, שכל־כף זמן שאני כאן, ואיני יכול לצאת אחר־כך לקחה פאטשיילע [מטפחת] מעל ראשה וכתבה עליו בדמעות שלה והניחה אצלו ועמדה וישבה במרכבתה, ונסעה משם.

אחר־כך הקיץ ושאל את המשרת: היכן אני בעולם? וספר לו כל המעשה, ושחילות רבות הלכו שם, והיתה כאן מרכבה הנ"ל, והיתה בוכה עליו והיתה צועקת שיש רחמנות עליו ועליה כנ"ל בתוך כך הציץ וראה, שהפאטשיילע מנחת אצלו ושאל: מאין זה? והשיב לו, שהיא כתבה עליו בהדמעות ולקחה והרים אותה כנגד השמש, והתחיל לראות האותיות, וקרא מה שכתוב שם כל קבלתה וצעקתה, כנ"ל, ושפעת איננה שם במבצר הנ"ל, כי אם שיבקש הר של זהב ומבצר של מרגליות, שם תמצאני. והשאיר את המשרת והניחו, והלך לבדו לבקשה והלך כמה שנים לבקשה, וישב עצמו, שבודאי בישוב לא נמצא הר של זהב ומבצר של מרגליות, כי הוא בקי במפת העולם (שקורין לאנד קארט) ועל פו אלף אל המדבריות והלך לבקשה במדבריות כמה וכמה שנים.

סדר שלחו ערוף היופני:

(י) כל דבר שהוא ברשות הרבים אם אינו גבוה (שלשה) טפחים אפילו הם קוצים או צואה שאין רבים דורסין עליהם חשובים כקרקע והוי רה"ר ואם הוא גבוה שלש ומשלש עד תשעה ולא תשעה בכלל אם הוא רחב ארבע על ארבע הוי כרמלית ואם אינו רחב ארבע על ארבע הוי מקום פטור ואם הוא גבוה ט' טפחים מצומצמים ורבים מכתפים עליו הוי רה"ר אפילו אינו

רחב ארבעה ויש מי שאומר דהוא הדין לגבוה מתשעה ועד עשרה ורבים מכתפים עליו הוי רשות הרבים אפילו אינו רחב ארבעה ומעשרה ולמעלה אם הוא רחב ארבעה הוי רה"י ואם לאו הוי מקום פטור אפילו אם יש בו מקום כדי לחוק להשלימו לארבעה: (יא) גומא ברשות הרבים אם אינה עמוקה שלש הויא רה"ר משלש עד עשרה אם רחבה ארבעה הוי כרמלית ואם לאו הוי מקום פטור ואם היא עמוקה עשרה הוי רה"י והוא שתהא רחבה ארבעה: (יב) רשות הרבים אינה תופסת אלא עד עשרה אבל למעלה מעשרה הוי מקום פטור: (יג) חורים שבכלים כלפי ר"ה אם הם גבוהים למעלה משלשה אינם כרשות הרבים אלא נידונים לפי מדותיהם: (יד) איזו היא כרמלית מקום שאין הילוך לרבים כגון ים ובקעה ואצטונית ואיצטבא (פירוש אצטונית מקום שלפני החנויות שיושבים שם הסוחרים ואצטבא הוא מקום שמניחין עליו פרקמטיא) שלפני העמודים בר"ה והיא רחבה ארבעה וגבוה משלשה ועד עשרה וקרן זוית הסמוכה לרשות הרבים (כגון מבואות שיש להן שלשה מחיצות) (ואין להם לחי או קורה ברביעית (טור) ורשות הרבים שהיא מקורה ותל שיש בו ארבע על ארבע ואינו גבוה עשרה וכן חריץ שהיא ארבעה על ארבעה ואינו עמוק עשרה: (טו) בית שאין תוכו עשרה וקרויו משלימו לעשרה יש בו ארבע על ארבע תוכו כרמלית ועל גבו רשות היחיד ואם חוקק בו ארבע על ארבע אפילו באמצע רחוק מן הכתלים נעשה כולו רשות היחיד: (טז) גג הבולט על מחיצות הבית בענין שאין מחיצות הבית ניכרות לעומד על הגג הוי כרמלית ואפילו הוא גבוה ורחב הרבה ואם חלון פתוח לו מן הבית הוי כרה"י וכן זיזין הבולטים מן הכותל ויש בהם ד' על ד' הוי כרמלית אלא אם כן חלון הבית פתוח להם:

זֶקֶק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקסו - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
 צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק נטן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

(יז) חורי כרמלית אינם ככרמלית אלא הם נידונים לפי גבהם ורחבם: (יח) גדר כרמלית שלא יהא פחות מארבעה על ארבעה ואינה תופסת אלא עד עשרה ולמעלה מעשרה הוי מקום פטור וימים ונחלים ממיא משחינן הילכך הנוטל מהם מעל פני המים עד עשרה באויר הוי כרמלית למעלה מעשרה באויר הוי מקום פטור: הגה בור העומד בכרמלית אפילו עמוק מאה אמה הוי כרמלית אלא אם כן הוא רחב ארבעה על ארבעה דאין מקום פטור בכרמלית כמו שיתבאר בסמוד: (יט) מקום פטור הוא מקום שאין בו ד' על ד' וגבוה משלשה ולמעלה עד לרקיע או חריץ שאין בו ד' על ד' ועמוק יותר משלשה וכן המחיצות הגבוהות משלשה ולמעלה ואין ביניהם ארבעה על ארבעה: הגה וכל זה דוקא בעומד ברשות הרבים אבל בכרמלית אמרינן מצא מין את מינו וניעור ודינו ככרמלית (ר"ן פרק כיצד משתתפין והגהות מרדכי פרק ט"ו דשבת וטור וב"י בשם רמב"ם) ויש חולקים ואומרים דאין חילוק בין רשות הרבים לכרמלית (רש"י ומ"מ פי"ד בשם רשב"א) אבל אם עומד ברה"י לכולי עלמא דינו כרשות היחיד (ב"י):

סדר לקומי תפלות היומי:

תתקסט: רבנו של עולם מלא רחמים, שלח לי ישועות רבות בכל עת ורגע ממעיני הישועה כי אתה גלית לנו שיש לך מעינות של ישועה שאינם נפקות לעולם פמעין הנובע שאינו פוסק עזרני והושיעני ישועות שלמות ואמתיות ממעינות הקדושים האלה, זבני והושיעני בכח וזכות הצדיקים האמתיים שהם בחינת מעיני הישועה, שזכו להשיג ולגלות ולשאב מימי התורה בששון ממעיני הישועה, שיש להם כח גדול לנצח לעזר ולהגן ולהושיע לכל החוסים בהם להצילם משאול תחתיות ומתחתיו, ולזכותם לחיי עולם לעד ולנצח באשר נגלה לפניך אדון האמת והשלום

עֲזַרְנִי וְהוֹשִׁיעַנִי וּזְכַנֵּנִי בְּזִכּוֹתֶם, שְׁאֲזַכֶּה לְהִתְחַדֵּשׁ מֵעַתָּה, לְהִתְחַיֵּל מֵעַתָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלַי חֲכָמָה וַיְשׁוּעָה אֲמִתִּית לְעֹזֵב דַּרְכֵי הָרָע וּמַחְשְׁבוֹתַי הַמְּגַנּוֹת וְלֹא אָשׁוּב עוֹד לְאֹלֹתַי, רַק אֲזַכֶּה לְהַכְנִים כָּל חֲכָמַתִּי וְדַעְתִּי בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה וּלְקֹשֶׁר מַחְשְׁבוֹתַי אֶל הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה תָּמִיד בְּקֹשֶׁר אֲמִיץ וְחֹזֵק וְלִבִּי לְהַנִּיחַ אֶת הַמַּחְשְׁבָה לְצֵאת חוּץ כָּלֵל אֶפְלוּ כְּחוּט הַשְּׁעָרָה וְתִמְהַר לְהוֹצִיאַנִי וּלְהַצִּילַנִי מִמַּיִם הַיְדוּנָיִם, מִמְּצוּלוֹת יָם, מִיּוֹן מְצוּלָה וְאִין מְעַמָּד, מִתְהוּ וּבְהוּ וְחֹשֶׁךְ וְתִהוּם, וְתוֹשִׁיעַנִי בְּכָל עֵת וְרַגַע בִּישׁוּעוֹת נִפְלְאוֹת מִמַּעֲיָנִי הַיְשׁוּעָה, כִּי גָלוּי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ בַּעַל הַיְשׁוּעוֹת, שְׁבַעֲצָם רְחוּמֵי מִמְּךָ בְּלִי שְׁעוֹר, וְהִיָּצַר הָרָע מִתְגַּבֵּר בְּכָל עֵת בְּכָמָה מִיָּנִי הַתְּגַבְרוֹת וּמְנִיעוֹת וְעֹבוּבִים וּבְלִבוּלִים וְעִקְמִימִיּוֹת שְׁבַלְבֵל עַד אִין מִסְפָּר, אֲנִי צָרִיךְ יְשׁוּעוֹת רַבּוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּכָל עֵת וְרַגַע, שְׁתַּפְּתַח לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים מַעֲיָנִי הַיְשׁוּעָה, שְׁתַּהֲיֶה הַיְשׁוּעָה נוֹבַעַת וּמִתְחַדֶּשֶׁת לָנוּ בְּכָל עֵת וְרַגַע, בְּאִפְּן שְׁנֹזְכָה לְהַנְצִיל בְּכָל עֵת מִמָּה שְׁאֲנוּ צָרִיכִין לְהַנְצִיל, בְּדַרְכֵי יְשׁוּעָתְךָ הַנִּפְלְאוֹת הַמִּתְחַדְּשִׁים וְנוֹבְעִים בְּכָל עֵת וְרַגַע מִמַּעֲיָנִי הַיְשׁוּעָה וְתִקְדְּשֵׁנוּ וְתִטְהַרְנוּ עַל יָדָם מְכַל הַטְּמְאוֹת וּמְכַל הַגְּלוּלִים וּמְכַל הַכְּתָמִים וּמְכַל הַפְּגָמִים שְׁבַעוּלָם וְקִיִּם לָנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וְזָרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וְטַהַרְתֶּם, מְכַל טְמְאוֹתֵיכֶם וּמְכַל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהַר אֶתְכֶם":

תִּתְקַע: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם מְצַמִּיחַ יְשׁוּעוֹת, מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵנוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, וְהוֹשִׁיעַנִי מִהֲרָה בְּכָל מָה שְׁאֲנִי צָרִיךְ לְהוֹשִׁיעַ בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת, בְּאִפְּן שְׁאֲזַכֶּה מֵעַתָּה לָשׁוּב אֵלַיךָ וּלְהִתְקַרֵּב אֵלַיךָ בְּאַמֶּת, וִיקִיִּם בָּנוּ מִהֲרָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֲבִטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה, וַיְהִי לִי לְיְשׁוּעָה, וּשְׁאַבְתֶּם מַיִם בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעֲיָנִי הַיְשׁוּעָה", וְנֶאֱמַר: "לֵה' הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בְּרַכָּתְךָ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקסח - צמח מזהר רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

סָלַח ה' הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קְרֹאנוּ, וְטוֹב יִהְיֶה בְעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְשָׁלוֹמְךָ הַטּוֹב, וְקַיִם לָנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "ה' עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן ה' יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְשָׁלוֹם, יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי" עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

תַּפְּלָה כו תתקעא: ומיוסד ע"פ תורה פ"ב {ב} רבוננו של עולם עזרני והושיעני שאזכה לשתק ולדם למחרפי ולמבוי נפשי, ולמקללי נפשי תדום, ואהיה מן הנעלבים ואינם עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבים עושים מאהבה ושמחים ביסורים ותזכני שלא אכזב לזעזעם על ידי שתיקתי שאשתק להם, רק כל כונתי בשתיקתי יהיה מאהבה באמת, ותהיה בעזרי תמיד שאהיה נזהר בזהירות גדול שלא לבייש ולחרף פני חברי ולא שום אדם שבעולם אפלו המחרפין ומביישין אותי, מכל שכנ אותם שאינם מביישין אותי:

תתקעב: אנא ה' שמרני והצילני מעון החמור הזה של המלבין פני חברי ברבים שאין לו חלק לעולם הבא, ושמרני והצילני בכל עת שלא אבייש שום אדם שבעולם מגדול ועד קטן, כי כבר נלבדתי בזה כמה פעמים, בשוגג ובמזיד באנם וברצון "אמנם חטאתי לה' אלקי ישראל" ולכמה אנשים מישראל, אשר כלם כשרים וצדיקים כנגדי, ובישתי אותם כמה פעמים, והלבנתי פניהם ברבים, ושפכתי דמם כמים, אבי שבשמים שמרני מעתה הצילני מעתה מעון החמור הזה ומכל העוונות שבעולם, ועזרני וזכני לתקן כל מה שפגמתי בעון זה מעודי עד היום הזה ותסבב סבות לטובה ברחמיך באפן שאזכה להתועד יחד עם האנשים

שְׁבִישֵׁתִי אוֹתָם וּלְפִיָּסָם בְּאַמֶּת, עַד אֲשֶׁר כָּלָם יִמְחִלוּ לִי בְּמַחִילָה
 גְּמוּרָה בְּאַמֶּת בְּרָצוֹן טוֹב וּבְלֵב שָׁלֵם וּבְנַפֶּשׁ חַפְצָה וְלֹא יִשְׁאַר עָלַי
 שׁוּם שְׁנָאָה וּקְפֹדָא מִשׁוּם אָדָם שְׁבַעְעוּלָם, וְלֹא שׁוּם טִינָא בְּלֵב,
 וּמַעֲתָה תִשְׁמְרֵנִי וְתִצְיִלֵנִי תָמִיד שְׁלֹא אֲלַבִּין וְלֹא אֲבִישׁ שׁוּם אָדָם
 שְׁבַעְעוּלָם אֲפִלוּ בִינִי לְבִינּוֹ, מִכָּל שָׁכֵן בְּרַבִּים וְלֹא אֲזַלֵּל בְּכָבוֹד שֶׁל
 שׁוּם בַּר יִשְׂרָאֵל שְׁבַעְעוּלָם, וְלֹא אֶהְיֶה בּוֹ לְכָל אָדָם, רַק אֲזַכֶּה
 לְהַכְלִיל בְּכָל־לִיּוֹת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ לְאַהֲבֵךְ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל
 כְּנַפְשִׁי וּמְאֹדִי בְּכָל לִבִּי בְּאַמֶּת וּלְקִיָּם מִצִּוֹת "וְאַהֲבַת לְרַעֲךָ
 כְּמוֹךְ" בְּאַמֶּת בְּשִׁלְמוֹת כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב:

תִּתְקַעַג: וּבְכֹן תִּזְכְּנִי וְתַעֲזֹרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי לְהַתְגַּבֵּר בְּכָל עֵז לְשִׁבְר
 וּלְבִטּוֹל אֶת יִצְרֵי הָרָע וְכָל תַּאֲזוּתִי וּמַדּוּתִי הָרָעוֹת, וְתַכַּף אֶת יִצְרֵי
 לְהַשְׁתַּעֲבֹד לָךְ, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְגַרֵּשׁ וּלְשִׁבֵר וּלְהַכְנִיעַ מֵעָלַי כָּל
 הַקְּלָפוֹת וְהַסְטָרִין אֲחֵרֵינִי שְׁבַכָּל הָעוֹלָמוֹת, הֵן שֶׁלֹּשׁ הַקְּלָפוֹת
 הַטִּמְאוֹת לְגַמְרֵי שְׁהֵם, רוּחַ סְעָרָה, וְעַנָּן גָּדוֹל, וְאִשׁ מִתְלַקַּחַת, הֵן
 הָרָע שְׁבַנְגָה הַכֹּל אֲזַכֶּה לְכַלּוֹת וּלְשִׁבֵר וּלְבִטּוֹל לְגַמְרֵי, עַד שְׁאֲזַכֶּה
 לְבָרֵךְ בְּחִינַת נְגִהָה, לְבָרֵךְ הַטּוֹב שְׁבָה וּלְהַעֲלוֹתָהּ אֶל הַקֹּדֶשׁ,
 בְּאִפְּן שְׁנִגְהָ יְכַלֵּל בְּקֹדֶשׁ הָעֲלִיּוֹנָה בְּאַמֶּת וְכָל הַקְּלָפוֹת הַטִּמְאוֹת
 יִסְתַּלְקוּ וְיִתְבַטְּלוּ מִמֶּנִּי בְּבִטּוֹל גְּמוּרָה וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם שְׁלִיטָה
 וְאַחִיזָה בִּי חֵם וְשָׁלוֹם, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם וְתַעֲזֹרֵנִי וְתִזְכְּנִי לְשִׁמִּירַת
 הַבְּרִית בְּאַמֶּת, וְתִבְטַל וְתִסִּיר מִמֶּנִּי קְלַפַּת הָעֲרָלָה, עֲרַלְת לֵב
 וְעֲרַלְת בָּשָׂר, וְאֲזַכֶּה לְהַכְלִיל בְּאַמֶּת בְּקֹדֶשְׁךָ הָעֲלִיּוֹנָה: